

New-Yorker als nooit tevoren

MAX WESTERMAN excelleerde, schreef deze krant vorige week terecht. De RTL-correspondent in New York was dag en nacht in touw, bleek vertrouwd met elke uithoek van de stad, hield het hoofd koel, toonde zich gepast emotioneel en bleef geconcentreerd verslag uitbrengen van de gebeurtenissen. Na weer een dag 'buffelen' verzucht hij: "Wat een afgrijselijk verhaal, maar wat een voorrecht dat ik het mag coveren. Ik zou honderd reportages per dag willen maken. Er zijn zoveel verhalen. Ik ben genoeg in het gebied geweest, maar zou het liefst de hele dag op straat willen zijn. Vooral die eerste dagen zat ik bijna aan de camera op het dak boven ons kantoor vastgeplakt."

Achteraf is dat zijn grote geluk geweest. De beslissing van de eindredactie in Hilversum om hem kort na het uitbreken van de ramp naar het door RTL van CBS gehuurde kantoor te dirigeren, ver verwijderd van de plek des onheils, was het beste wat hem kon overkomen. Hij wil er vooral niet te dramatisch over doen, maar na een korte aarzeling kijkt hij toch terug op de ochtend van de elfde september. "Ik zat om kwart voor negen 's ochtends thuis in Greenwich Village, met in mijn slaapkamer uitzicht op de torens, te ontbijten. Ik las de *New York Times* en had de tv aanstaan, zoals gewoonlijk op dat moment met het geluid uit. Opeens kijk ik op, zie een van de torens in beeld en ren naar mijn slaapkamerraam. Ik zie wat er gebeurt, bedenk me geen moment en spring op mijn fiets om naar beneden te racen. In minder dan tien minuten zou ik ter plekke zijn."

"Op de hoek sta ik even in dubio. Moet ik naar kantoor om op het dak live in beeld het verhaal te vertellen, of moet ik beneden op the scene zijn om er telefonisch verslag uit te brengen. De eindredactie wilde me live in beeld hebben: 'Ga op het dak staan!' De uitdrukking *they took the right decision, but maybe for the wrong reasons* was zelden treffender van toepassing. Het was hoe dan ook de juiste beslissing. Ik was zeker bij de Twin Towers aangekomen voor ze naar beneden kwamen. Als ik naast dat gebouw had staan telefoneren... Geweldig dat ik naar boven, uptown,

Max Westerman aan het werk

werd gecommandeerd. De heel verdere dag heb ik keihard doorgewerkt. Pas aan het eind van die dag realiseerde ik me hoeveel geluk ik heb gehad."

Zijn opluchting is nog zo groot dat hij 'zonder wat voor bijbedoelingen ook' spontaan zijn station de hemel inpriest. "Beslissingen werden heel snel genomen. De verbindingen liepen soepel, de eerste dag zijn er tachtig gelegd, voor ons uniek. De nieuwslezers waren top. De redacteurs hebben er ontzettend veel beeldonderwerpen uitgestampt. Ik ben er op dit soort momenten enorm trots op dat ik bij die club zit."

Hoe groot is het team van het RTL Nieuws in New York?

"De eerste vijf dagen zaten we met z'n

drieën. Met een geweldige producer, Henk van der Aa, afkomstig van het Groningse platteland. Superambitieuze, ging net als ik vroeger op eigen initiatief journalistiek studeren in Amerika. Hij liep stage bij CNN in Atlanta. En met stagiaire Caroline van Reedt Dortland, van de Groningse universiteit. Ze zat hier net een week en krijgt meteen the biggest story over zich heen! Ze viel op door haar kalmte en vastberadenheid. Verslaggever Bart Hettema heeft zich sinds kort bij ons gevoegd. We doen het nu met z'n vierën."

Jij had je emoties goed in bedwang, maar na vijftien jaar New York, waarvan tien als correspondent, ligt dit verhaal wel heel dicht bij je.

"Iedereen die in mijn appartement op be-

zoek kwam, leidde ik trots naar het raam op mijn slaapkamer: 'Kijk eens wat een mooi uitzicht ik heb. De twee machtigste wolkenkrabbers ter wereld.' Als ik nu 's nachts thuiskom, zie ik een witte wolk die verlicht wordt door reddingslampen. Ik identificeerde me met het verhaal."

"Het is een stukje thuis dat werd gebombardeerd. De verschrikkelijke verhalen van mensen die je aanklampen omdat ze op zoek zijn naar hun verloren vader, gaan je ook niet in de koude kleren zitten. Ik denk dat iedereen in deze stad afgelopen week gehuild heeft. Ik voel me als nooit tevoren New Yorker in deze dagen. Het gaat over mijn stad."

"Maar ik vind het niet prettig dat de Amerikaanse media de emoties overdrijven. De lokale uitzendingen van de grote networks worden besloten met een compilatie waarin *God bless America* vermengd wordt met opzwepende statements als 'We will go and get them' van Bush. Dat patriottisme is niet goed. De media moeten de strijdlust tegen de Arabieren niet aanwakkeren."

Hoe groot is de rol die CNN speelt in het temperen van die strijdlust?

"Heel groot. Christiane Amanpour probeert vanuit Pakistan heel voorzichtig uit te leggen hoeveel kwaad bloed Amerika gezet heeft en waarom. Zeker in de eerste week moest je je niet aan dit soort analyses wagen als Amerikaan. Voor je het wist werd je als een landverrader beschouwd."

De energie is uit de stad, schreven een paar correspondenten.

"De energie is niet weg. De mensen zijn te-neergeslagen en gedeprimeerd. Maar dinsdag maakte ik nog een reportage waarin je de beroemde ambitie van de inwoners herkende. Terwijl nog gezocht wordt naar doden, worden er al plannen gemaakt de torens in volle glorie te laten herrijzen. Ik weet niet of een andere stad zo op een dergelijke aanslag zou reageren. Het typeert de New Yorker. De spirit is nog volop aanwezig."

PAUL VAN LIEMPT